
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

กรมทรัพยากรน้ำบาดาลเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการสำรวจและประเมินศักยภาพน้ำบาดาลของประเทศ การพัฒนา น้ำบาดาล การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล และการกำกับ ควบคุม การประกอบกิจการน้ำบาดาล เพื่อให้ทรัพยากรน้ำบาดาลของประเทศไทยมีใช้อย่างสมดุลและยั่งยืน

จากการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการทรัพยากร น้ำบาดาล ของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล มีประเด็นข้อตรวจพบและข้อสังเกต ดังนี้

ข้อตรวจพบที่ 1 การศึกษา สำรวจ และจัดทำแผนที่น้ำบาดาล ชั้นรายละเอียด ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ตามยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาล

จากการตรวจสอบพบว่า กรมทรัพยากรน้ำบาดาลยังไม่สามารถดำเนินการศึกษาสำรวจและ จัดทำแผนที่น้ำบาดาล ชั้นรายละเอียด ทั้งมาตราส่วน 1 : 50,000 และมาตราส่วน 1 : 4,000 ในระยะที่ 1 ตามยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาล ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ให้บรรลุเป้าหมาย ตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดได้ ส่งผลให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาลขาดเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาล

ข้อเสนอแนะ

ทบทวนแนวทางการดำเนินโครงการสำรวจและจัดทำแผนที่น้ำบาดาลฯ โดยการรวบรวม ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำบาดาลในด้านต่าง ๆ ของแต่ละพื้นที่ เพื่อนำมากำหนด เป็นพื้นที่เป้าหมายและระยะเวลาดำเนินการตามความเหมาะสม จำเป็น และสอดคล้องกับงบประมาณ โดยในระยะแรกควรพิจารณาพื้นที่ที่มีความสำคัญหรือมีความจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่มีความละเอียดสูง เป็นพื้นที่เป้าหมาย และกำหนดให้พื้นที่อื่น ๆ ที่มีความสำคัญหรือมีความจำเป็นน้อยกว่าเป็นพื้นที่ เป้าหมายดำเนินการในระยะถัดไป

ข้อตรวจพบที่ 2 โครงการพัฒนาน้ำบาดาลบางแห่งไม่มีการใช้ประโยชน์ และใช้ประโยชน์บางส่วน หรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

จากการสุ่มตรวจสอบโครงการพัฒนาน้ำบาดาล จำนวน 47 แห่ง พบว่า มีโครงการพัฒนา น้ำบาดาลที่ไม่มีการใช้ประโยชน์ จำนวน 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 19.15 ของโครงการที่สุ่มตรวจสอบ และมีโครงการพัฒนาน้ำบาดาล จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.51 ของโครงการที่สุ่มตรวจสอบ มีการ ใช้ประโยชน์บางส่วนหรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เนื่องจากอุปกรณ์ชำรุดเสียหาย ปริมาณน้ำบาดาลที่พัฒนาได้มีไม่เพียงพอ หรือสถานศึกษาที่รับมอบโครงการหยุดทำการเรียนการสอน

ส่งผลให้การดำเนินโครงการพัฒนาน้ำบาดาลยังไม่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำให้กับประชาชนในบางพื้นที่ โดยยังคงมีบางพื้นที่ไม่ได้รับการจัดสรรน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง และทำให้การใช้จ่ายงบประมาณยังไม่เกิดความคุ้มค่า

ข้อเสนอแนะ

1. ควรกำหนดให้มีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นอย่างครบถ้วนและเพียงพอ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินการ รวมทั้งกำหนดรูปแบบของโครงการให้มีความสอดคล้องกับการใช้งานจริงมากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาที่มีบางครุภัณฑ์ภายใต้โครงการไม่ถูกใช้งาน หรือมีการใช้งานน้อย และกรณีที่ทำเนิการเจาะน้ำบาดาลแล้วพบว่าปริมาณน้ำบาดาลไม่เพียงพอหรือคุณภาพน้ำบาดาลไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ อาจพิจารณาประสานไปยังหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเข้าบรรเทาหรือแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำให้กับประชาชนในพื้นที่แทน

2. ควรส่งเสริมการฝึกอบรมและทบทวนองค์ความรู้ให้แก่กลุ่มผู้ใช้น้ำบาดาลภายหลังส่งมอบโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กลุ่มผู้ใช้น้ำบาดาลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบน้ำบาดาล รวมถึงการบริหารจัดการการใช้น้ำ การบำรุงรักษา และแนวทางปฏิบัติในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้อง

3. กำหนดแนวทางการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาน้ำบาดาลหลังดำเนินการแล้วเสร็จให้มีความต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวปฏิบัติให้เจ้าหน้าที่ของสำนักทรัพยากรน้ำบาดาลเขต 1 - 12 ดำเนินการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ อาจนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการติดตาม โดยพิจารณาให้กลุ่มผู้ใช้น้ำบาดาลเป็นผู้รายงานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อลดข้อจำกัดด้านบุคลากร และกำหนดแนวทางการบริหารจัดการครุภัณฑ์ในกรณีที่พบว่ากลุ่มผู้ใช้น้ำบาดาลไม่ประสงค์จะใช้ประโยชน์ต่อไป เพื่อให้การบริหารจัดการครุภัณฑ์ภายใต้โครงการเกิดประโยชน์สูงสุด

4. ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินที่จะถ่ายโอนและซ่อมแซมบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ประโยชน์ และเร่งถ่ายโอนทรัพย์สินตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 และชี้แจงทำความเข้าใจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่รับมอบทรัพย์สินของโครงการ เพื่อให้การบริหารจัดการโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครุภัณฑ์ภายใต้โครงการได้รับการดูแล ซ่อมแซมบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม

ข้อตรวจพบที่ 3 การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล

3.1 บ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลยังไม่เพียงพอและครอบคลุมแอ่งน้ำบาดาลและพื้นที่เสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำบาดาลหรือคุณภาพน้ำบาดาล จากการตรวจสอบพบว่า (1) บ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลยังไม่สอดคล้องกับผลการศึกษา โดย ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 กรมทรัพยากรน้ำบาดาลมีบ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาล จำนวนทั้งสิ้น 1,173 สถานี 1,943 บ่อ ซึ่งต้องก่อสร้างเพิ่มเติมอีก จำนวน 1,617 สถานี 4,559 บ่อ (2) บ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลยังไม่ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนในชั้น

น้ำบาดาล นอกจากนี้ ในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 - 2560 กรมทรัพยากรน้ำบาดาลได้ดำเนินการโครงการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำบาดาลในพื้นที่ที่ทิ้งขยะ แต่ไม่มีการติดตามตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำบาดาลจากบ่อสังเกตการณ์ที่มีการก่อสร้างภายใต้โครงการดังกล่าวแต่อย่างใด

3.2 บ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลและบ่อเติมน้ำใต้ดินบางส่วนขาดการบำรุงรักษา และอุปกรณ์ตรวจวัดประจำบ่อสังเกตการณ์ชำรุดเสียหาย จากการตรวจสอบโดยสังเกตการณ์บ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลจำนวน 135 บ่อ และบ่อเติมน้ำใต้ดิน จำนวน 54 บ่อ พบว่า (1) บ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาล จำนวน 24 บ่อ ไม่ได้รับการซ่อมแซมบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ พบว่ามีบ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลที่เครื่องบันทึกระดับน้ำบาดาลอัตโนมัติชำรุดเสียหาย จำนวน 4 บ่อ และจากการตรวจสอบฐานข้อมูลสถานการณ์ใช้งานบ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลพบว่า มีบ่อสังเกตการณ์น้ำบาดาลที่เครื่องบันทึกระดับน้ำบาดาลอัตโนมัติชำรุดเสียหาย จำนวน 43 บ่อ จากทั้งหมดจำนวน 403 บ่อ และ (2) บ่อเติมน้ำใต้ดิน จำนวน 28 แห่ง ขาดการบำรุงรักษา มีสภาพรกร้าง และชำรุดเสียหายจำนวน 2 แห่ง ส่งผลให้ขาดข้อมูลที่ครบถ้วนเพียงพอสำหรับการเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบระดับน้ำบาดาลและคุณภาพน้ำบาดาล ประสิทธิภาพการเติมน้ำลงสู่ชั้นน้ำใต้ดินลดลง และการใช้จ่ายงบประมาณบางส่วนไม่คุ้มค่า

ข้อเสนอแนะ

1. กำหนดให้มีการศึกษาและจัดลำดับความสำคัญรายพื้นที่ตามความจำเป็นเร่งด่วนโดยพิจารณาจากสถานการณ์น้ำบาดาลด้านระดับน้ำและคุณภาพน้ำบาดาล และจัดทำแผนการติดตั้งระบบสังเกตการณ์น้ำบาดาลในแต่ละพื้นที่อย่างเป็นระบบ โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายและระยะเวลาดำเนินการตามความเหมาะสมจำเป็นและสอดคล้องกับงบประมาณ โดยในระยะแรกควรพิจารณาพื้นที่ที่มีความสำคัญหรือมีความจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลระดับน้ำและคุณภาพน้ำที่เพียงพอ และกำหนดพื้นที่เป้าหมายอื่น ๆ ในระยะถัดไป เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

2. ทหารหรือกรมโรงงานอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎกระทรวงควบคุมการปนเปื้อนในดินและน้ำใต้ดินบริเวณโรงงาน พ.ศ. 2559 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ครอบคลุมถึงการเฝ้าระวังและติดตามคุณภาพน้ำบาดาลในสถานประกอบการที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนในชั้นน้ำบาดาลมากยิ่งขึ้น

3. กำหนดให้มีการสร้างกลไกในระดับพื้นที่ สำหรับการบำรุงรักษาบ่อเติมน้ำใต้ดิน พร้อมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์และแนวทางการดูแลบ่อเติมน้ำใต้ดินระดับต้นให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ โดยให้พิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ประกอบ

ข้อตรวจพบที่ 4 การกำกับ ควบคุม การประกอบกิจการน้ำบาดาล

จากการสังเกตการณ์บ่อน้ำบาดาลและสัมภาษณ์ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล จำนวน 112 บ่อ ในพื้นที่ 11 จังหวัด มีบ่อน้ำบาดาลที่สามารถสังเกตการณ์ได้ จำนวน 108 บ่อ พบว่า มีบ่อน้ำบาดาลที่ไม่มีเครื่องวัดปริมาณน้ำ จำนวน 36 บ่อ บ่อน้ำบาดาลที่ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำแล้วแต่ไม่มีผืนกิตราประทับ

กรมทรัพยากรน้ำบาดาล จำนวน 20 บ่อ บ่อน้ำบาดาลที่มีการต่อท่อแยกโดยไม่ผ่านเครื่องวัดปริมาณน้ำ จำนวน 9 บ่อ และบ่อน้ำบาดาลที่ไม่มีการทำลานคอนกรีตเป็นชานบ่อน้ำบาดาล จำนวน 40 บ่อ นอกจากนี้ พบว่ามีบ่อน้ำบาดาลที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและยังไม่มีการต่อใบอนุญาต จำนวน 35 บ่อ โดยเป็นบ่อน้ำบาดาลที่ผู้รับใบอนุญาตยังคงใช้น้ำบาดาลอยู่ จำนวน 22 บ่อ และบ่อน้ำบาดาลที่ผู้รับใบอนุญาตไม่มีการใช้น้ำบาดาลแล้ว จำนวน 13 บ่อ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการใช้น้ำบาดาล เพื่อให้เกิดความสมดุลและคุณภาพของน้ำบาดาลในระยะยาว รวมทั้งส่งผลให้เงินรายได้จากการจัดเก็บค่าใช้น้ำและค่านูรักษาน้ำบาดาล และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาลต่ำกว่าความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะ

1. ทบทวนและปรับปรุงแนวปฏิบัติในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล โดยกำหนดให้มีการติดตามตรวจสอบผู้รับใบอนุญาตทุกรายที่ยังไม่ได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือติดตั้งไม่ถูกต้อง เพื่อให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2521) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการใช้น้ำบาดาลแบบอนุรักษ์ รวมทั้งให้มีการตรวจสอบบ่อน้ำบาดาลตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการป้องกันด้านสาธารณสุขและการป้องกันในเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2551 ตลอดจนกำหนดแนวทางดำเนินการกรณีใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลใกล้สิ้นอายุและแจ้งเวียนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและกำชับเจ้าหน้าที่ให้ถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

2. แจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด กรณีปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีบุคคลหรือผู้รับใบอนุญาตมีเจตนาหรือจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อสังเกตที่ 1 การกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ซึ่งมีระดับน้ำบาดาลลดลงอย่างมีนัยสำคัญหรือน้ำบาดาลปนเปื้อนบางแห่งยังขาดความชัดเจน

จากการตรวจสอบรายงานสถานการณ์น้ำบาดาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2565 พบว่า มีหลายพื้นที่ประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบาดาลที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง และมีนัยสำคัญ บางพื้นที่มีคุณภาพน้ำบาดาลสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานน้ำใต้ดินหรือน้ำบาดาลเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งกรมทรัพยากรน้ำบาดาลยังไม่มีกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและฟื้นฟูแหล่งน้ำบาดาลที่ชัดเจน หรือยังอยู่ระหว่างการพิจารณากำหนดแนวทางการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำบาดาล อาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่น้ำบาดาลที่มีคุณภาพน้ำ جيدได้รับความเสียหาย ประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากน้ำบาดาลได้ และอาจได้รับผลกระทบต่อสุขภาพจากสารพิษปนเปื้อนในน้ำบาดาล รวมถึงต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงคุณภาพน้ำบาดาลให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลสำหรับอุปโภคบริโภค

ข้อเสนอแนะ

พิจารณาสั่งการให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและฟื้นฟูแหล่งน้ำบาดาล กรณีที่มีการติดตามและเฝ้าระวังแหล่งน้ำบาดาลแล้วพบว่า ระดับน้ำบาดาลลดลงอย่างต่อเนื่องและมีนัยสำคัญ หรือคุณภาพน้ำบาดาลต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลสำหรับอุปโภคบริโภค เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ รวมทั้งกรอบระยะเวลาชัดเจน สามารถแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูแหล่งน้ำบาดาลได้อย่างรวดเร็ว ทันกาล

ข้อสังเกตที่ 2 การออกหรือต่ออายุใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลไม่สอดคล้องตามประเภทการใช้น้ำบาดาล

จากการตรวจสอบใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลและสังเกตการณ์บ่อน้ำบาดาล จำนวน 112 บ่อ ในพื้นที่ 11 จังหวัด พบว่า มีบ่อน้ำบาดาล จำนวน 3 บ่อ ที่มีการออก/ต่ออายุใบอนุญาตไม่สอดคล้องตามประเภทการใช้น้ำบาดาล ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การออก/ต่ออายุใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลตามประเภทการใช้น้ำบาดาล พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบางรายยังมีความเห็นในหลักเกณฑ์การออก/ต่ออายุใบอนุญาตที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

พิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาประเภทการใช้น้ำบาดาลสำหรับการออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่รับมอบอำนาจการออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล เพื่อให้การพิจารณาในเรื่องดังกล่าวเป็นไปในแนวเดียวกันและสอดคล้องกับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาประเภทการใช้น้ำบาดาล พ.ศ. 2559 รวมทั้งกำชับให้มีการนำผลการตรวจสอบบ่อน้ำบาดาลตามบันทึกการตรวจสอบหรือเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบการพิจารณาอย่างเคร่งครัด

ข้อสังเกตที่ 3 การติดตามหนี้ค้ำชำระค่าใช้น้ำบาดาลบางส่วนยังไม่เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด

จากการตรวจสอบการติดตามหนี้ค้ำชำระของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด จำนวน 11 แห่ง พบว่า มีสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด จำนวน 6 แห่ง ที่ดำเนินการติดตามหนี้ค้ำชำระไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่ระเบียบฯ กำหนด โดยไม่ได้ออกหนังสือทวงหนี้ ครั้งที่ 2 ภายใน 10 วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระหนี้ตามหนังสือทวงหนี้ ครั้งที่ 1 โดยบางแห่งออกหนังสือทวงหนี้ ครั้งที่ 2 หลังจากได้ล่วงเลยระยะเวลาที่กำหนดไปแล้วถึง 124 วัน และยังพบว่า มีสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด จำนวน 1 แห่ง ไม่มีการออกหนังสือทวงหนี้ ครั้งที่ 2 แต่จะใช้วิธีการลงพื้นที่ไกล่เกลี่ยและแนะนำให้ชำระค่าใช้น้ำบาดาล นอกจากนี้ จากการตรวจสอบสถานะการติดตามหนี้ค้ำชำระของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ที่สุ่มตรวจสอบทั้ง 11 แห่ง ณ วันที่ 21 ธันวาคม 2565 พบว่า บางแห่งมีหนี้ค้างชำระที่ยังไม่ส่งเรื่องให้อัยการเพื่อฟ้องบังคับคดีเป็นจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะ

1. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบดำเนินการติดตามหนี้ค้างชำระให้เป็นไปตามระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด รวมทั้งเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับหนี้ค้างชำระที่ต้องฟ้องผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล เพื่อส่งเรื่องให้อัยการฟ้องบังคับคดี โดยเฉพาะหนี้ค้างชำระที่ใกล้ขาดอายุความ

2. สำรวจและรวบรวมปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาล และค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล การติดตามหนี้ค้างชำระ และการดำเนินการเพื่อส่งเรื่องให้อัยการฟ้องบังคับคดี และร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อให้การจัดเก็บรายได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันหรือลดปัญหาหนี้ค้างชำระและหนี้ขาดอายุความ